И Европска унија и дивовске земље покушавају да се споје у једну, али никада неће до краја, јер, као код Орвела, потребно је да имате две-три које међусобно ратују. И кључни елемент тих корпоративних деловања је уништавање људског духа, истиче у ексклузивном интервјуу за Спутњик аутор култне емисије „На рубу знаности“ Крешимир Мишак.

Хрватски новинар и аутор култне емисије „На рубу знаности“ Крешимир Мишак популарност међу гледаоцима широм Балкана стекао је уочавањем и разоткривањем различитих друштвених и научних феномена, често невидљивих обичним људима.

На вечерашњем предавању у београдском Дому омладине говориће о различитим начинима манипулације људима и скривању и фалсификовању научних чињеница зарад остваривања финансијске и политичке надмоћи.

Са популарним водитељем, рок музичаром и писцем романа научне фантастике имали смо прилику да ексклузивно разговарамо о темама које су на такозваној другој страни вероватног.

Какве се све истине могу открити на рубу знаности и шта је потребно да би се те истине виделе?

— Пресудан је фактор времена и раздобља у којем се све то збивало јер није свако време информацијски и на било који други начин спремно за све. Рецимо, пре петнаестак година када је емисија почела, бавила се мистеријама, 2002. године је свет изгледао потпуно другачије, још није било неких идеја које су данас већ продрле у мејнстрим, о закулисним збивањима без обзира до којег нивоа ко тумачи свет и како се те ствари етикетирају. Кренуло је са атлантидама, НЛО-има, а онда су се почеле груписати аномалије које су наметнуле питање да ли се нешто друго скрива иза платна и временом су се теме приближиле свету или се свет приближио њима и неке теме које су биле чудне почеле су се приближавати интерпретацијама света. Истовремено су се појавили и аутори који су приказивали начин како се укрупњује моћ, начин друштвеног инжењеринга и програмирања. Неким старим рецептима данас се придружила и технологија.

И на који начин се то све интерпретирало, како се замагљивала истина?

— Најчешће као теорија завере која је и настала у сврху сакривања информација. Настала је заправо након убиства Кенедија, кад је требало објаснити како метак иде напред-назад. И тај појам је временом постао универзалан за све што је у одмаку од интерпретације стварности која се уобичајено нуди. И тај друштвени инжењеринг је данас постао пуно агресивнији и видљивији. И сви виде да то није смер који им се допада јер у њему није нагласак на хуманим вредностима и емпатији, већ на систему који је подељен у две касте, у којем су богати још богатији, а сиромашни још сиромашнији.

Тврдите да је данас све под контролом трустова мозгова?

— Све је под контролом одређених тинк тенкова. Трустови умова задужени су за разне ствари и ми можемо да пратимо ту пирамиду моћи која креће изван држава. Имамо те агенције које сви знају и које препознајемо као израз неолиберализма, ММФ, Светска банка, УН.. Изнад њих су већа за спољне послове, официјалне организације иза којих углавном стоје Америка, Британија и Европска унија. А изнад њих су удружења попут Трилатералне комисије, „билдерберзи“ за које знаш да постоје, али не знаш шта се заправо тамо збива. Скупине трустова умова плету мрежу и остварују неки свој интерес. Они управљају одређеним стварима и продуцирају трендове будућности.

Ви сте познати критичар ЕУ. Колико тај пројекат према Вашем мишљењу игра улогу у успостављању глобалне, тоталне контроле?

— То је дивовски корпорацијски склоп, који је некада описиван и као економска страна фашизма. ЕУ је део једног ширег плана, стварања неколико дивовских држава на свету које ће се касније спојити. Иако је тај пројекат представљен као зона слободне трговине. Још је Жан Моне, оснивач ЕУ рекао да државе треба водити ка стварању заједничке државе, али тако да оне то не примете, па се тако сваки корак оправдава економским питањима. И онда се нађете у некој држави која као прво нема никакве везе са демократијом. Имате Европски парламент који не доноси никакве одлуке и не бира владу. И она заправо подсећа на стари Совјетски Савез. И делује веома негативно на економију својих земаља зато што промовише мере штедње, а сви знамо шта је штедња. Штедња је умирање и смрт. Потребно је градити и ширити се, а не стискати се. Новац је економски крвоток друштва и кад сви почну да штеде крвоток почне да слаби. И није у питању количина новца, већ да ли су људи смели и одважни, имају ли веру у будућност. Истовремено ЕУ преузима власт над монетарним системима.

Шта је коначни циљ тог корпоративног деловања?

— И Европска унија и дивовске земље покушавају да се споје у једну, али никада неће до краја, јер, као код Орвела, потребно је да имате две-три које међусобно ратују. И кључни елемент тих корпоративних деловања је уништавање људског духа. Уводе се трендови који делују крајње спутавајуће за људе. И неки од њих наизглед немају везе са ЕУ, али имају везе са генералним духом. И тако се једног јутра пробудите и видите да вам је град пун камера, или схватите да више не можете имати папирни новац у џепу и да не можете ни минимално да управљате властитим каматним стопама или сопственом економијом. И та количина правила која уређују готово сваки сегмент живота узрокују важан психолошки елемент. Човек одједном сам себе почиње да цензурише, више не зна шта сме, а шта не сме јер је спутан правилима.

Вечерас у Дому омладине држите предавање „Светла на небу“. Шта ћете презентовати београдској публици и колико је она, према Вашем мишљењу, пријемчива за садржаје које нудите?

— Мислим да су данас сви људи пријемчиви за те садржаје. Јер кога они занимају нешто је већ помало и уочио. Вероватно ћемо причати и о стварима о којима смо ми данас

разговарали. Али са тих тачака можете ићи у разне смерове. У смеру трансхуманизма, палеоконтаката, можете ићи у смеру прошлости и запитати се зашто су људи одједном почели да ратују, зашто је пшеница одједном ушла у људску исхрану, а никад није била тамо и јер нема генетског претка, шта се догодило са људима, па се увела институција храма и да ли је инжењеринг дубљи него што мислимо. То су углавном теме које се боље подносе ако се упали машта.

(Спутник)